28/08/2019

Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας

/ Βίοι Αγίων

Η εκκλησία μας στις 28 Αυγούστου η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του οσίου Μωυσή του Αιθίοπα.

Ο όσιος Μωυσής ήταν αγορασμένος δούλος κάποιου πλούσιου κτηματία. Είχε χαρακτήρα σκληρό και δύστροπο και καθημερινά δημιουργούσε πολλά προβλήματα, ώσπου το αφεντικό του αγανάκτησε και τον πέταξε στον δρόμο. Ο Μωυσής βρήκε καταφύγιο σε μια ληστοσυμμορία και με την τεράστια σωματική του δύναμη δεν άργησε να επιβληθεί και να γίνει ο αρχηγός της.

Κάποτε, κυνηγημένος από τα όργανα της εξουσίας, για τα πολλά του εγκλήματα, πήγε να κρυφτεί βαθειά στην έρημο όπου ζούσαν οι πιο ονομαστοί ασκητές. Η συναναστροφή του με τους αγίους τον έκανε σιγά – σιγά να ημερεύσει. Τον επισκίασε η Χάρη του Θεού, γιατί η μετάνοια είναι ώρα Χάριτος, μαλάκωσε η καρδιά του, μετανόησε πραγματικά και ζήτησε την λύτρωση. Η αλλαγή του ήταν ριζική και σε σύντομο χρονικό διάστημα έφτασε στα μέτρα των μεγάλων Πατέρων της ερήμου. Μετά το βάπτισμα αξιώθηκε να λάβει και την Χάρη της Ιεροσύνης.

Σε ηλικία 75 ετών έφυγε από την πρόσκαιρη αυτή ζωή με τρόπο βίαιο και μαρτυρικό. Ειδωλολάτρες ληστές εισέβαλαν στο σπήλαιο που ασκήτευε και τον σκότωσαν με μαχαίρια. Και στο σημείο αυτό επαληθεύθηκε, για άλλη μια φορά, ο λόγος του Χριστού προς τον Απόστολο Πέτρο: «πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν

ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται» (Ματθ. κστ, 52).

Οι δύο μεγάλες αρετές που τον κοσμούσαν ήταν η αληθινή μετάνοια και η βαθειά ταπείνωση. Μέχρι την τελευταία του αναπνοή «έκλαιε πικρώς» για τις αμαρτίες του και θεωρούσε τον εαυτό του κατώτερο όχι μόνον από τους ανθρώπους, αλλά και από αυτήν την άλογη κτίση. «Η συναίσθησις της αμαρτίας ημών είναι μέγα δώρον του Ουρανού, μεγαλύτερον και της οράσεως των αγγέλων... Η μετάνοια είναι ανεκτίμητον δώρον προς την ανθρωπότητα... Δια της μετανοίας συντελείται η θέωσις ημών. Τούτο είναι γεγονός ασυλλήπτου μεγαλείου» (Αρχιμ. Σωφρονίου, Οψόμεθα τον Θεόν καθώς εστι, σελ. 40 και 46). Ο Μωυσής αξιοποίησε κατά τον καλύτερο τρόπο το ανεκτίμητο αυτό δώρο και έφθασε στην θέωση, στην όραση του Θεού.

Αρκετά περιστατικά από τον βίο και την πολιτεία του φανερώνουν την ριζική αλλαγή του τρόπου της ζωής του. Άλλωστε αυτό σημαίνει μετάνοια. Αλλαγή τρόπου σκέψης και τρόπου ζωής. Αξίζει να αναφέρουμε ένα από αυτά: «Κάποτε, τέσσερεις ληστές, παλιοί σύντροφοί του, μπήκαν στην καλύβα του για να την ληστέψουν, χωρίς να φαντάζονται ποιόν μπορούσαν να βρουν μέσα. Όταν τον είδαν σάστισαν. Εκείνος, με μεγάλη ευκολία, τους έπιασε, τους έδεσε και τους οδήγησε στην συνάθροιση των Γερόντων και τους ερώτησε να του πουν τί πρέπει να κάνει με τους ληστές, λέγοντας συγχρόνως: “Σε μένα δεν αρμόζει πια να τιμωρήσω άνθρωπον”» (Γεροντικόν, Εκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 111). Όταν τα άκουσαν αυτά οι ληστές εξομολογήθηκαν, μετανόησαν και έγιναν Μοναχοί.

Άλλο χαρακτηριστικό περιστατικό που φανερώνει την ταπείνωση του Οσίου είναι και το ακόλουθο: «Την ημέρα που τον χειροτονούσε Πρεσβύτερο ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και μάλιστα την ώρα που του φορούσε τα ιερά άμφια του είπε φιλικά ότι έγινε λευκός σαν περιστέρι. Ο Μωυσής ερώτησε ταπεινά τον Πατριάρχη αν κρίνει από το εξωτερικό ή το εσωτερικό, επειδή και τα άμφια ήσαν λευκά. Ο Πατριάρχης θέλοντας να τον δοκιμάσει αν έχει πραγματική ταπείνωση, είπε κρυφά στους κληρικούς να τον διώξουν από το σκευοφυλάκιο. Έτσι, όταν παρουσιάστηκε εκεί μετά την θεία Λειτουργία, τον έδιωξαν βρίζοντας τον. Ο Μωυσής έφυγε αμέσως χωρίς καμιά αντιλογία. Ένας από αυτούς, που τον ακολούθησε κρυφά για να δει αν του κακοφάνηκε, τον άκουσε να μονολογεί μεμφόμενος τον εαυτό του: “Καλά σού κάνανε, σποδόδερμε μελανέ”. Αφού δεν είσαι άνθρωπος, τί γυρεύεις με τους ανθρώπους;» (Γεροντικόν, σελ. 252 -253).

Η Ορθόδοξη Εκκλησία με τον τρόπο ζωής που προσφέρει μεταμορφώνει και μετασκευάζει τα τσακάλια και τους λύκους σε πρόβατα και αρνιά άκακα. Μεταβάλλει τους υπερήφανους σε ταπεινούς, τους πόρνους και μοιχούς σε σώφρονες, τους φονιάδες, τους τρομοκράτες και τους ληστές σε Οσίους.

Σημείωση: Σύμφωνα με τον Συναξαριστή του Άγιου Νικόδημου, ο Όσιος Μωυσής απεβίωσε ειρηνικά.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. α’. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Τῶν παθῶν καταλείψας Πάτερ τὴν Αἴγυπτον, τῶν ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει ἀνῆλθες πίστει θερμή, τὸν Σταυρὸν τὸν τοῦ Χριστοῦ ἄρας ἐπ’ ὤμων σου, καὶ δοξασθεῖς περιφανῶς τύπος ὤφθης Μοναστῶν, Μωσῆ Πατέρων ἀκρότης, μεθ’ ὧν ἀπαύστως δυσώπει ἐλεηθήναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.